

ابن مسعود رضی اللہ عنہ ہر پنج شنبہ پند و اندر زمان می داد.

از شقیق بن سلمہ رحمہ اللہ روایت است کہ می گوید: ابن مسعود رضی اللہ عنہ ہر پنج شنبہ پند و اندر زمان می داد. شخصی بہ او گفت: ای ابو عبدالرحمن، دوست دارم ہر روز ما را پند و اندرز دہی. ابن مسعود رضی اللہ عنہ فرمود: آنچه مرا از این کار باز می دارد، این است کہ دوست ندارم شما را خستہ و ملول کنم؛ لذا وضعیت و رغبتِ شما را در نظر می گیرم و ہر از چند گاہی - ہفتہ ای یک بار - شما را موعظہ می کنم. همان گونہ کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم از ترسِ دلسردی و ملالت ما، از موعظہ ی روزانہ دوری می کرد و حال ما را رعایت می نمود.

[صحیح است] [متفق علیہ]

شقیق بن سلمہ رحمہ اللہ خبر می دہد کہ ابن مسعود رضی اللہ عنہ ہر پنج شنبہ بہ پند و اندرز آنها می پرداخت؛ شخصی بہ او گفت: دوست داریم ہمہ روزہ ما را پند و اندرز بدهی؛ ابن مسعود در پاسخ می گوید: آنچه مرا از این کار باز می دارد، این است کہ دوست ندارم شما را خستہ و ملول کنم؛ لذا وضعیت و رغبتِ شما را در نظر گرفته و نیاز شما بہ پند و اندرز را می سنجم، چنانکہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم با ما چنین رفتاری داشت، تا اینکہ مبادا دچار دلسردی شدہ و پند و اندرز برای ما ملال آور گردد کہ در این صورت پند و اندرز تاثیر خود را از دست می دہد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3082>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

